

**NAISTEOLOGIT R.Y.
KVINLIGA TEOLOGER R.F.
JÄSENINGO / MEDLEMSINFO 1-2/2020**

Sisältö:

1. Pääkirjoitus
2. Hallitus esittäytyy
3. Opiskelijan tervehdys
4. Joana Nangalela - Pastori ja Jumalan edustaja kaikkialla
5. Referaatti: Tasa-arvokysymykset eivät voi jäädä taka-alalle
6. Yhdistys kiittää
7. Tilinumero & jäsenmaksut
8. Hallituksen yhteystiedot

Pääkirjoitus

Kirkonnainen suunnannäyttäjänä

Laura Leverin, pastori, Naisteologiain hallituksen puheenjohtaja

Kirkkohistorioitsijana ja vastavalittuna Naisteologit ry:n puheenjohtajana päätin pysähtyä naisista kertovan kirkkohistorian äärelle. Olen monella tapaa osa tätä historiaa, kuten myös jäsenistämme. Aika ja käymäni keskustelut eri puolilta Suomea tulevien pappien, teologiain ja teologian opiskelijoiden kanssa ovat osoittaneet, että Naisteologit ry:tä edelleen tarvitaan. Kirkossa on tilausta yhdistykselle, joka edistää yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon toteutumista sekä tukee johtajuutta, joka on avointa naisille ja vähemmistöille.

Kun katsoo naisten aseman kehittymistä kirkossa noin sadan vuoden perspektiivillä niin ymmärtää, mistä sanonta: ”kirkkolaiva kääntyy hitaasti” – tulee:

Ensimmäisiä naisia alettiin kouluttaa lähetystyöhön vuonna 1906.

Ensimmäinen nainen suoritti teologisen loppututkinnon vuonna 1913.

Ensimmäinen nainen haki pappisvihkimystä vuonna 1955.

Lehtorin virka perustettiin naisteologeille vuonna 1963.

Pappisvirka avattiin naisille vuonna 1986 ja vuonna 1988 kirkkolain muutos astui voimaan.

Piispanvirka avattiin naisille vuonna 1986

Ensimmäinen naispuolinen piispa vihittiin virkaan vuonna 2010.

Tätä listaa lukiessa ei voi olla miettimättä, kuinka paljon pappisnaisilla olisi ollut annettavaa Suomen tähänastisen historian aikana, esimerkiksi sotien ja sotien jälkeisen jälleenrakentamisen aikana. Kuinka paljon kirkollisia naispuolisia esikuvia olisi itse naisena ja pappina kaivannut vuosien saatossa tai sitä, miten paljon monimuotoisempaa ja rikkaampaa teologiaa Suomessa olisi ollut, jos naisilla olisi ollut paremmat yhtäläiset mahdollisuudet osallistua keskusteluihin ja tieteelliseen tutkimukseen. On pakko kysyä: Onko tällä kaikella vaikutusta siihen, miksi kirkko on kovaa vauhtia menettämässä jäsenistöään ja asemaansa suomalaisessa yhteiskunnassa?

Tänä päivänä elämme yhä siinä todellisuudessa, jossa kirkollisessa keskustelussa, rekrytointitilanteissa ja käytännön työssä kuulee vahvaa sukupuolittunutta kommentointia ja törmää rakenteelliseen syrjintään. Edelleen yhteiskunnallista lainsäädäntöä ja Raamatun sanaa asetetaan vastakkain, vaikka Lutherin mukaan nämä ovat mahdollista sovittaa yhteen.

Uskon vahvasti, että osa sanonnoista vanhenee ja kirkkolaiva kääntyy nopeammin, kun saadaan tarpeeksi muutoksen tuulta purjeisiin. Tarvitsemme nyt, kenties enemmän kuin koskaan, tahtoa kääntää kirkkomme suuntaa voimakkaasti kohti rakkautta, tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta. Näin me voimme kirkkona uskottavasti julistaa Raamatun sanaa postmodernissa suomalaisessa yhteiskunnassa. Muutokseen johtava työ on alkanut jo Jeesuksesta. Hänen seuraajinaan ja naisteologeina on meidän velvollisuutemme viedä Raamatun rakkaudellista ja yhdenvertaisuutta korostavaa sanomaa eteenpäin.

Kvinnan i kyrkan som vägvisare

Som kyrkohistoriker och nyvald ordförande för Kvinnliga teologerna r.f. valde jag lyfta fram kvinnornas kyrkohistoria. Jag är på flera sätt en del av denna historia, liksom också våra medlemmar. Tiden och de diskussioner jag har fört med präster, teologer och teologie studeranden från olika håll av Finland har visat, att föreningen Kvinnliga teologerna rf fortfarande behövs. I kyrkan finns det ett behov av en förening, som främjar jämställdheten och jämlikheten samt stöder ett ledarskap som är öppet för kvinnor och minoriteter.

Då man granskar hur kvinnornas ställning i kyrkan utvecklats under ett tidsperspektiv på cirka hundra år, förstår vi var uttrycket "kyrkbåten vänder långsamt" har sitt ursprung:

År 1906 började de första kvinnorna utbildas till missionsarbete.

År 1913 utexaminerades den första kvinnan med teologisk examen.

År 1955 ansökte den första kvinnan om prästvigning.

År 1963 instiftades tjänsten som lektor för kvinnliga teologer.

År 1986 öppnades prästämbetet för kvinnor och år 1988 trädde förändringen i kraft i kyrkolagen.

År 1990 öppnades biskopsämbetet för kvinnor

År 2010 vigdes den första kvinnliga biskopen i tjänst.

Då man läser den här listan kan man inte låta bli att tänka på hur mycket prästvigda kvinnor hade haft att ge till under Finlands historia fram till idag, till exempel under krigen och återuppbyggnaden efteråt.

Hur många kvinnliga förebilder man skulle ha behövt som kvinna och präst under årens gång. Hur mycket mångsidigare och rikare teologin skulle vara om kvinnorna hade haft bättre och lika möjligheter att delta i diskussioner och vetenskaplig forskning? Jag bara måste fråga: Har allt detta en betydelse i det, att kyrkan i snabb takt tappar medlemmar och förlorar sin ställning i det finländska samhället?

Vi lever fortfarande idag i den verkligheten, där man i den kyrkliga diskussionen, vid rekryteringstillfällen och i det praktiska arbetet hör starkt könade kommentarer och stöter på strukturell diskriminering? Man ställer fortfarande samhällelig lagstiftning och Bibelns ord mot varandra, fastän de enligt Luther är möjliga att tillämpas tillsammans.

Jag tror starkt att en del av uttrycken föråldras och att kyrkbåten svänger snabbare, då man får tillräckligt med nya vindar i seglen. Nu behöver vi, kanske mer än någonsin, svänga vår kyrka mot kärlek, jämlikhet och jämställdhet. På detta sätt kan vi som kyrka trovärdigt förkunna Bibelns ord i ett postmodernt finskt samhälle. Redan Jesus påbörjade det arbete som leder till förändring. Som hans följare och kvinnliga teologer är det vår plikt att sprida Bibelns budskap om kärlek och jämställdhet framåt.

Laura Leverin

pastor, styrelsens ordförande

Hallitus esittäytyy

Puheenjohtaja

Laura Leverin, seurakuntapastori, Vantaa, Helsingin hiippakunta. Olen mukana Naisteologit ry:ssä, koska tahdon edistää naisten johtajuutta sekä monimuotoisuutta kirkollisessa päätöksenteossa. Tahdon tukea työssä jaksamista ja sekä käydä mielenkiintoisia teologisia keskusteluja.

Sihteeri

Olen **Auni Kaipia**. Hoidan Naisteologien ry:n hallituksessa sihteerin tehtäviä. Haluan olla luomassa tasa-arvoista kirkkoa ja rohkaista meitä naisia näkemään, tuomaan esille ja purkamaan tasa-arvon esteitä.

Varapuheenjohtaja

Pirkko Poisuo Yhdistyksen kautta haluan tukea eri-ikäisten pappisnaisten ja naisteologien ammatti-identiteettiä, kannustaa ja rohkaista johtajuuden ja opiskelun poluilla. Varapuheenjohtajuuden lisäksi toimin **mentorina** ja **arkistonhoitajana**.

Kassör/ Rahastonhoitaja:

Jag är **Tuija Wilman** och jobbar som tf kaplan i Borgå svenska domkyrkoförsamling, bor i Borgå och hör till Borgå stift. Jag hör till Naisteologit - Kvinnliga teologer för att vår förening fortfarande behövs för att stöda varandra i stort och i smått. Kappalainen Porvoosta. Kuulun Porvoon hiippakuntaan. Olen jäsen koska me tarvitsemme vieläkin tukea eri asioissa.

Viestintäkordinaattori:

Arja Majuri. Olen uuttera vaikuttajanainen Lohjalta, eläkkeellä. Kiinnostavinta yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon edistämässä ovat eri tavoin ajattelevat ihmiset. Miten saadaan rakentava ja toista kunnioittava keskustelukulttuuri toimimaan kirkossa. Haluan haastaa nuoret pappisnaiset ottamaan paikkansa teologian opettajina, kasvoina julkisuudessa, äänenä kirkon hallinnossa ja kirkolliskokouksessa.

Ansvarig informatör/ viestintävastaava:

Maria Lindberg. Jag vill jobba för att mera svenska får plats i föreningen. Då jag inte arbetar med uppgifter inom förenngen, så är jag Dövpräst i Borgå stift och koordinator för kyrkans dövarbete vid Kyrkostyrelsen. Haluan nostaa ruotsin kielen näkyvyyttä järjestössä. Työssä Kirkkohallituksessa kuurojenpappina ja kirkon kuurojentyön koordinaattorina.

Hiipakuntien yhdysenkilövastaava:

Soili Juntumaa.

Hääkuva joulukuulta, kolmen aikuisen lapsen äiti ja neljän mumma. Olen toiminut mm.uskonnonopettajana, sairaalapappina ja kirkkoherrana. Eläkkeellä olen ollut muutaman vuoden, ja teen edelleen papin keikkatöitä. Olen ollut mukana naisteologien toiminnassa koko virkaurani. Iloitsen siitä, että "sukupolvenvaihdos" on tapahtumassa yhdistyksessämme. Haluan rohkaista nuoria teologinaisia toimimaan rohkeasti.

Hallituksen jäseniin voit ottaa yhteyttä kaikissa mieltäsi askarruttavissa asioissa. Haluamme kehittää Naisteologit infoa. Otamme mielellämme vastaan juttuvinkkejä ja ajankohtaisia aiheita. Yhdistyksen nimen mukaan olemme vuosikymmeniä olleet naisten asialla, yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon edistäjänä. "Naisteologit" viittaa pitkään perinteeseen. Tänään markkinoimme termiä "pappisnaiset". Muistathan, että jäsenmaksumme on verovähennyskelpoinen. AM

Opiskelijajäsen:

Olen **Susanna Rinne**, opiskelija-aktiivi ja luottamushenkilö. Opiskelen teologiaa Helsingissä ja valmistumisen jälkeen tähtään papin työhön. Olen opiskelijaedustajana Naisteologit ry:n hallituksessa tämän kauden ja tuon sinne mukanani opiskelijoiden kokemuksia, sekä aiheita, jotka ovat esillä opiskelijoiden keskuudessa. Puhun siis opiskelijoiden äänellä, joka on suuri ja tärkeä tehtävä.

Opiskelijan tervehdys

Tervehdys opiskelijamaailmasta, tai oikeastaan omalta kotisohvalta, josta on tullut koronan aikana työpiste ja paikka missä opiskella. Etäopinnot ovat yhtä aikaan ihania ja kamalia. Välillä iloitsen siitä, ettei tarvitse kohdata niitä ennakoluuloja ja oletuksia, joita välillä kohtaa. Olenhan nainen, joka tähtää papin virkaan opintojen jälkeen.

Etäopiskelussa ei tarvitse miettiä ryhmätöitä, joissa joidenkin on vaikeaa työskennellä sukupuoleni tai kutsumukseni takia, eikä tarvitse perustella omia valintoja niin usein. Toisaalta kaipaen yhteisöllisyyttä, joka osittain on ohentunut nyt kun opiskelukavereita ei näe samalla tavalla. Ei ole perjantaisia tenttikahveja, missä jutella teologisista ja vähemmän teologisista teemoista eikä ole lounasseuraa, joka löytyisi normaalisti sillä, että kävelee Porthanian Unicafeseen tai tiedekunnalle opiskelijoiden olkkariin. Ei ole myöskään luentoja, joiden jälkeen voisi reflektoida oppimaansa muiden kanssa. On vain etätehtäviä ja Zoom-luentoja, jotka puuduttavat pituudellaan.

Yliopistolla aikaa viettäessä on oppinut paljon erilaisista näkemyksistä ja toisten kunnioittamisesta. Kaipaen siellä oloa, koska se on opettanut paljon siihen, kuinka erilaisia näkemyksiä meillä on, vaikka kutsumus on monella sama. Parhaimmillaan pääse keskustelemaan eettisistä kysymyksistä usean ihmisen kanssa rakentavasti. Tästä löytyy myös toisaalta varjopuoli. Joskus tämä keskustelu voi vain nostaa liikaa tunteita pintaan ja eikä kukaan enää kuule toista. Näitä tilanteita on toisaalta harvemmin kuin muutama vuosi sitten.

Opintojen alussa, neljä vuotta sitten, oli erittäin herättävää tajuta, millaisessa kuplassa sitä onkaan elänyt. Kuplassa, jossa harva kyseenalaistaa kutsumustani tähdätä papin työhön. Tiedostin kirkkomme sisällä olevat erimielisyydet, mutta silloin en tietoisesti halunnut kuulla sitä keskustelua, mitä käytiin. Kaksikymppisenä suljin tältä vain korvani. Yliopistolla se keskustelu oli kohdattava, joka oli samaan aikaan erittäin ahdistavaa mutta avartavaa. Hirvitti, kun tajusi kuinka moni ei hyväksy kutsumustani papiksi mutta samalla siinä oppi kunnioittamaan muita entistä enemmän. Opin tulemaan toimeen myös niiden kanssa, jotka eivät jaa välttämättä samaa virkakäsitystä kanssani. Nyt viimeistä vuotta

opiskellessa huomaa, että moni on oppinut sanoittamaan vakaumustaan ja ajatuksiaan niin etteivät ne loukkaa muita. Moni on oppinut kuulemaan toista ja puhumaan kunnioittavammin. Itseni mukaan lukien.

Susanna Rinne, Teol.kand.

Joana Nangalela

- Pastori ja Jumalan edustaja kaikkialla

Joana Nangalela (59 v.) on reilun 300 jäsenen Santo Antónion seurakuntapastori Angolan evankelisluterilaisessa kirkossa. Joana kasvoi katolisessa kirkossa, mutta kaverinsa kutsumana hän tutustui luterilaiseen kirkkoon. ”Muistan, kun luterilaisessa kirkossa kuuntelin saarnaa ja mietin, voisinko minäkin saarnata. Minulla oli ollut jo lapsesta asti kutsumus palvelemaan Jumalan työssä - toive olla nunna”, Joana kertoo. Katolisessa kirkossa ei ole naispappeja, joten hän oli nuorena päätellyt voivansa toteuttaa Jumalan kutsua nunnana.

Jumala kutsui luterilaiseen kirkkoon

Joana ei ollut tuntenut oloaan hyväksi katolisessa kirkossa, toisin kuin tutustumassaan luterilaisessa yhteisössä. Hän alkoikin käymään säännöllisesti luterilaisissa jumalanpalveluksissa ja koki Jumalan kutsuvan häntä. Hän liittyi luterilaiseen kirkkoon vuonna 2000 38-vuotiaana. Perästä seurasivat lapset sekä lopulta myös aviopuoliso. Angolassa on tapana, että perhe kuuluu samaan kirkkoon, mutta harvinaista on, että vaimo päättää kirkon. Joanan ei ollut vaikea vaihtaa kirkkoa, sillä liturgia, papiston vaatetus ja moni asia olivat tuttua jo katolisesta kirkosta.

Pian kirkkomuutoksen jälkeen perhe muutti Lubangon kaupunkiin ja Joanasta tuli Santo Antónion seurakunnan jäsen. Siinä vaiheessa hän ei tiennyt olevansa vuosien päästä tämän seurakunnan paimen. Luterilaisessa kirkossa Joanan nuoruuden nunnatoive heräsi uudelleen, eri muodossa. Joana aloitti 4-vuotiset teologian opinnot Lubangon teologisessa korkeakoulussa ISTEEL:issä. Hänen kanssaan samana vuonna aloitti kolme muutakin naisopiskelijaa, mutta he lopettivat ensimmäisen vuoden jälkeen. ”Olin viimeiset kolme vuotta luokkani ainoa nainen, mutta ei se minua haitannut. Olen tottunut työskentelemään miesvaltaisissa ympäristöissä”, Joana kertoo.

Vaimo, äiti ja pappi

Pastorin sukupuolesta ei ole ongelmaa miestenkään kanssa, mikä on vähän yllättävääkin huomioiden ympäröivän kulttuurin perinteet ja valta-asetelmat. Joana-pastori kertoo saavansa kunnioitusta myös miehiltä, ja hän voi ongelmitta opettaa myös miesten

tapaamisissa. Hän kertoo esimerkin miestoiminnan luennosta, joka eteni keskustellen arvostavassa hengessä. Teemana oli, miten olla hyvä isä perheessä. ”Minä opetan jotain asiaa, he opettavat minulle toista”, Joana kiteyttää. Kulttuuri vaikuttaa kuitenkin niin, että ihan kaikesta pastori ei naisena voi puhua. ”Puhun vain Raamatusta käsin”, Joana kuittaa.

Naiseus vaikuttaa pastorina toimimiseen kuitenkin epäsuorasti. Joana on vaimo, äiti ja pappi. Hänellä on yhdeksän lasta, joista kahdeksan vielä elossa, sekä 17 lastenlasta. Hänellä on automaattisesti tietyt tehtävät kotona ja kuitenkin myös kirkossa. Noiden vastuiden välillä Joanan on tasapainoiltava ja yritettävä hallita ajankäyttöään. Joskus on sovittu jotain seurakuntatyössä, mutta voi tulla ongelmia ja tehtäviä kotona. Kulttuurin mukaan naisella on päävastuu kotitöistä, oli ammatti mikä hyvänsä.

Naisteologit ja -evangelistat eivät ole Angolassa yleisiä. Luterilaisessa kirkossa heitä on alle kymmenen 70:stä pastorista. Sen sijaan 30 diakonityöntekijästä yli puolet on naisia. Joana kaipailee vertaistukea: ”Olisi rohkaisevaa osallistua naisteologien tapahtumiin tai seminaareihin. Kaikki nämä 14 työvuotta olen aina vain ollut täällä, enkä ole päässyt osallistumaan yhteisiin tapahtumiin.” Sen sijaan pastori on iloinen kaikista kansainvälisistä vieraista, joita hän on saanut ottaa vastaan Saksasta, Suomesta, Namibiasta, Mosambikista ja Yhdysvalloista. ”On hyvä tavata heitä ja kuulla, miten luterilainen kirkko toimii noissa maissa. He rohkaisevat jatkamaan työtä”, Joana kiittelee.

Pastorina oleminen on palvelutehtävä

Pastorina oleminen merkitsee Joanalle ennen kaikkea palvelutehtävää; Jumalan palvelija ja lähimmäisten palvelija. Pastori vaatii tiettyjä ominaisuuksia, ja tuo mukanaan velvollisuuksia ja oikeuksia. Joana kertoo: ”Tehtävä on vastuullinen, sillä olen esimerkki seurakuntalaisille ja muille ihmisille. Pastori vaikuttaa elämän kaikilla alueilla. Pidän mielessä, että olemme Jumalan edustajia maan päällä. Joskus työ tai ihmiset voivat hermostuttaa tai ärsyttää, mutta koska olen pastori, täytyy minun rauhoittua. Kun hermostun, ärsyynyn tai haluaisin lyödä, pysähdyn ja mietin, että Jumala ei pidä tästä. Pastorina minun täytyy hallita tunteeni ja olla tasapainoinen. Pastori ja Jumalan edustaja olen kaikkialla.”

Angolan kirkon talous on haastavaa, tosin kirkolla on joitakin suunnitelmia tuottojen saamiseksi. Pastoreilta ja työntekijöiltä puuttuu liikkumismahdollisuudet eli kulukorvaukset eri tilanteisiin. Kirkko tai seurakunta ei pysty tarjoamaan pastorille kotia, ja seurakuntalaisten keräämä palkkakin voi olla hyvin vaatimaton. Niukkuus voi karkottaa ihmisiä kirkon työstä. ”Toki olemme ensisijassa Jumalan palvelijoita, mutta silti haluaisimme palkan ja säädyllisen kodin – elämän edellytykset”, Joana toteaa. Hän on myös elinikäinen oppija, ja toivoisi kirkon pystyvän

järjestämään työntekijöille seminaareja ja täydennyskoulutusta. ”Ajat muuttuvat, ihmiset muuttuvat. Meillä voi olla vanhentuneita oppeja. Tarvitsemme jatkuvasti kehittymistä.”

Teksti ja kuvat: Teija Lievonen, Suomen Lähetysseura

Referaatti: Tasa-arvokysymykset eivät voi jäädä taka-alalle

Hallituksen tasa-arvo-ohjelma on julkaistu kesäkuussa. Ohjelma on laaja. Hallitusohjelmaan kirjattujen tasa-arvolinjauksien konkretisointi ja on tärkeää, että linjauksia viedään tasa-arvo-ohjelmassa eteenpäin. Allekirjoittaneiden mukaan on tärkeää, että naisjärjestöt ovat mukana tukemassa tasa-arvo-ohjelman toteuttamista.

Ohjelma teettää paljon lainsäädäntövalmisteluja erityisesti naisiin kohdistuvan väkivallan suhteen. Oikeusministeriön naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaohjelman työryhmän ja ulkoministeriön kansainvälisen ihmisoikeusasiain neuvottelukunnan työt jatkuvat. Allekirjoittaneet vaikuttavat budjettivalmisteluun huomauttamalla naisten oikeuksien tärkeydestä.

Naisjärjestöissä valmistaudutaan tuleviin kuntavaaleihin. Heidän tehtävänä on vaikuttaa siihen, että naiset saavat puolet paikoista.

Samalla he suunnittelevat tulevaa Naisjärjestöjen Suomi - juhluvuotta 2021. Naisjärjestöjen Keskusliitto täyttää 110 vuotta. Elokuussa kaikki 65 jäsenjärjestöä kokoontuivat Naisjärjestöjen Suomi – parempi kaikille -webinaarissa.

Tasa-arvokysymykset on pidettävä aktiivisesti esillä ja mukana kaikessa päätöksenteossa.

Naisjärjestöjen Keskusliitto –

Kvinnoorganisationernas Centralförbund ry

Eva Biaudet, puheenjohtaja

Terhi Heinilä, pääsihteeri

Lähde: Naisjärjestöjen keskusliitto. Uutiskirje elokuu 2020

Yhdistys kiittää

Lämmin kiitos
Naisteologit r.y. –
Kvinnliga teologer r.f.
kautensa päättäneelle
hallitukselle aktiivisuudesta
ja periksi antamattomuudesta!

Tilinumero & jäsenmaksut

Naisteologit r.y:n, Kvinliga teologer r.f. vuoden 2020 jäsenmaksut

- työelämäjäsen 20 €
- opiskelija, eläkeläinen 10 €
- kannatusjäsen

maksetaan uudelle tilinumerolle:

FI25 5620 0920 5878 61

Huom! Kirjoita viestikenttään oma nimesi sekä jäsenmaksuvuosi 2020.

Hallituksen yhteystiedot

Laura Leverin, hallituksen puheenjohtaja
pastori, varhaiskasvatuksen esihenkilö
ja työnohjaajakoulutettava
Rekolan seurakunta
Helsingin hiippakunta
laura.leverin@evl.fi
050 467 2434

Pirkko Poisuo, varapuheenjohtaja,
rovasti
Helsingin hiippakunta
pirkko.poisuo@gmail.com
041 5284654

Auni Kaipia, sihteeri,
rovasti, kappalainen,
Kangasalan seurakunta
Tampereen hiippakunta
auni.kaipia@evl.fi

Tuija Wilman, kassör/ rahastonhoitaja
församlingspastor, Borgå svenska
domkyrkoförsamling
Borgå stift
tuija.wilman@evl.fi
040 7021923

Maria Lindberg, ansvarig informatör/
viestintävastaava
dövpräst/ sakkunnig, teckenspråk
Kyrkostyrelsen
Borgå stift
maria.lindberg@evl.fi
0503427129

Soili Juntumaa, hiippakuntien
yhdyshenkilövastaava, rovasti
Tampereen hiippakunta
soili.juntumaa@gmail.com
050 5525529

Arja Majuri, tiedotuskoordinaattori
Espoon hiippakunta
arja.majuri51@gmail.com
0400 406972

Ollaan varovaisia koronaepidemian aikana. Pidetään huolta itsestämme ja toisistamme.

Siunausta työhösi ja iloa elämääsi!